

Berättelsen om Moses frid över honom i Koranen del 4 av 4

Moses möte med sin Herre

Mose (över honom vare frid) längtade efter att tala med sin Skapare, den Upphöjde, och att se Honom. Gud befallde honom att avskilja sig för att samtala med Honom i fyrtio nätter, som en förberedelse för att ge honom Tora, som skulle vara vägledning och ljus för honom och hans folk. Innan Mose drog sig undan för att samtala med sin Herre, bad han sin bror Aron att efterträda honom bland folket och vaka över dem i vad de gör och lämnar, eftersom deras tro var svag och begär och lustar hade makt över dem. Det verkar som att Mose förväntade sig något ont från sitt folk, och hans förväntan besannades: när han hade lämnat dem utnyttjade de Arons mildhet och började dyrka en kalv, en kropp som råmade, som gjordes åt dem av en man som kallades al-Samiri.

När Mose nådde den tidpunkt som hans Herre hade bestämt för honom, talade Gud till honom utan någon ängels förmedling. Mose bad då sin Herre att få se Honom. Gud berättade för honom att Hans syn i denna värld är utanför människans förmåga. Han befallde honom att se på berget, som är starkare än någon människa. Om berget stod kvar när Gud uppenbarade Sig för det, skulle Mose kunna se Honom. Men om berget inte stod kvar, utan skakade och föll samman, skulle det vara omöjligt att

se Gud i denna värld.

När Gud uppenbarade Sig för berget på ett sätt som passar Hans majestät, kunde berget inte stå kvar inför Hans storhet, utan det föll samman och krossades. När Mose såg detta, förstod han att han inte hade kraft att se Gud. Han föll ned medvetlös av det han såg, som om han hade träffats av en blix. När han återfick medvetandet och kom tillbaka till sitt tillstånd, sade han till sin Herre: "Jag förhålls Din majestät från att likna någon av Dina skapelser i något. Jag ångrar att jag bad Dig om något som ligger utanför min förmåga. Jag tror helt på Din storhet och Din makt, och att ingen människa kan se Dig i detta liv."

Gud berättade sedan för Mose att Han hade utvalt honom framför människorna i hans tid. Han berättade att en del av detta utval var att Han hade uppenbarat Tora för honom, som innehöll vägledning och ljus, och att Han hade talat till honom utan förmedling. Han befälde honom att ta emot vad Han hade gett honom av profetskapets och samtalets ära, och att tacka Gud för Hans otaliga välsignelser.

Gud klargjorde för Mose att Han hade lagt i Tora alla de bestämmelser som hans folk behövde: tillåtet och förbjudet, gott och ont. Detta skulle vara en påminnelse för hans folk. Han befälde honom att handla med beslutsamhet och styrka enligt vad som stod i den, eftersom han hade sänts till ett folk vars tid hade blivit lång, vars hjärtan hade blivit hårda, vars viljor hade blivit svaga och vars själar hade blivit förvrängda. Om den som leder dem inte har styrka, tålamod och visshet, kan han misslyckas med att uppfostra dem och att genomföra Guds befallning bland dem. Gud avslutade sitt tal till Mose med att varna den som motsätter sig Hans befallning och vänder sig bort från Hans vägledning, att hans slut blir smärtsamt och hans räkenskap svår.

Berättelsen om Mose och Israels barns ko

Bland Israels barn fanns en rik man som hade en fattig kusin utan arvingar. När han tröttnade på att vänta på hans död, dödade han honom för att arva honom. Han bar honom till en annan by och kastade honom där. Sedan började han kräva hämnd och tog med sig människor till Mose, och anklagade dem för mord. Mose frågade dem, men de förnekade. De bad honom att be Gud att visa dem den verkliga mördaren. Mose bad sin Herre, och Gud uppenbarade för honom att han skulle be dem att slakta en ko. Gud befälde dem att slakta en ko och inte något annat djur, eftersom den var av samma slag som det de hade dyrkat – kalven.

Berättelsen om Moses frid över honom i Koranen del 4 av 4

Folket svarade på denna befallning med att säga: "Driver du med oss och hånar oss?" Mose svarade: "Jag driver inte med er, och jag hånar er inte. Detta är inte min sak, och inte min natur." När folket såg att han menade allvar, bad de honom att klargöra vilken sorts ko som skulle slaktas. Mose berättade att den skulle vara i medelåldern, varken ung eller gammal. Men folket fortsatte att vara envisa och ställa frågor. De frågade om dess färg efter att ha fått veta dess ålder. Mose svarade: "Den ko som Gud befallde er att slakta är gul, starkt gul, som gläder dem som ser den."

Men dessa beskrivningar hjälpte dem inte att närma sig sanningen. De fortsatte att fråga om saker som de inte behövde veta. De bad Mose att fråga sin Herre för att ge dem ännu mer klarhet om kon. Mose svarade att dess egenskaper var att den skulle vara fri, inte använd i jordbruk eller bevattning, och att den skulle vara fri från alla defekter, utan någon färg som skiljer sig från dess färg. När de såg att alla dess egenskaper och kännetecken hade blivit klara, erkände de att saken nu var tydlig för dem. De hämtade kon som uppfyllde dessa egenskaper och slaktade den.

Sedan befallde Mose dem att slå den döde med någon del av kon. De slog honom, och han återfick livet - med Guds tillåtelse - och berättade vem som hade dödat honom.

Trots denna stora mirakel, som skakar känslor, rör hjärtan och väcker tro i själarna, påverkade den inte Israels barns hårda hjärtan. Efter att ha sett den, försvann dess intryck från deras hjärtan, och de tog ingen lärdom av den.

Berättelsen om Mose och al-Khidr

Koranen berättar för oss historien om Mose (över honom vare frid) och al-Khidr. Det är fastställt i sunnahn att Mose höll ett tal för Israels barn, och han blev tillfrågad: "Vem är den mest lärde bland människorna?" Han svarade: "Jag." Gud tillrättavisade honom för att han inte tillskrev kunskapen till Gud, och sade till honom: "Nej, Jag har en tjänare vid de två haven, han är mer lärd än du." Mose sade: "Herre, hur kan jag nå honom?" Gud sade: "Ta en fisk och lägg den i en korg. Där du mister fisken, där är han." Mose tog en fisk och lade den i en korg, och gick tillsammans med sin tjänare Josua, son till Nun. När de kom till klippan lade de sina huvuden för att vila. Fisken rörde sig, kom ut och föll i havet. De gick vidare resten av natten och dagen. Nästa dag blev Mose trött och hungrig, och bad sin följeslagare om mat. Denne berättade att han hade glömt fisken vid klippan. De återvände och följde sina spår tills de kom till klippan, där de fann en man täckt med en mantel. Mose hälsade honom,

och han svarade: "Varifrån kommer denna hälsning i ditt land?" Mose sade: "Jag är Mose." Han sade: "Mose, Israels barns Mose?" Mose svarade: "Ja, jag har kommit till dig för att lära mig av det Gud har lärt dig." Al-Khidr sade: "O Mose, jag har kunskap från Gud som Han har lärt mig, som du inte vet. Och du har kunskap från Gud som Han har lärt dig, som jag inte vet." Mose sade: "Kan jag följa dig för att lära mig av det Gud har lärt dig?" Al-Khidr svarade: "Du har inte förmågan att följa mig och ta emot från mig." Mose försäkrade honom att han hade tålamod att söka kunskap och följa de lärda.

De gick längs havets strand. En båt passerade, och de erbjöd dem att åka med. De kände igen den rättfärdige tjänaren och lät honom åka gratis. När de var på båten kom en fågel och satte sig på kanten, pickade i havet en eller två gånger. Al-Khidr sade: "O Mose, min kunskap och din kunskap i jämförelse med Guds kunskap är som denna fågel tog från havet med sin näbb." Sedan tog al-Khidr en yxa och tog bort en planka från båten. Mose sade: "Vad har du gjort? Dessa människor lät oss åka gratis, och du har förstört deras båt för att dränka dem. Detta är verkligen en ond handling." Al-Khidr sade: "Har jag inte sagt till dig, Mose, att du inte kan följa mig och ta emot från mig?" Mose bad om ursäkt och sade att han hade glömt vad al-Khidr hade sagt innan de började.

När de gick vidare såg de en pojke som lekte med barnen. Al-Khidr tog hans huvud och dödade honom, som om han plockade något. Mose fördömde handlingen och sade: "Hur kan du döda en själ som inte har begått någon synd?" Al-Khidr svarade: "Jag sade till dig från början att du inte kan följa mig." Mose bad om ursäkt igen och lovade att han inte skulle protestera en gång till. Om han gjorde det, skulle al-Khidr vara fri från honom.

De fortsatte sin resa och kom till en by. Hungern hade tagit hårt på dem. De bad byborna om mat, men de vägrade. Al-Khidr såg en mur som höll på att falla, och han reparerade den och stöttade den med stöd, utan att begära någon lön. Mose blev förvånad och sade: "Dessa människor gav oss ingen mat och ingen gästfrihet, och du reparerade deras mur. Hur kan det vara? Borde du inte ha begärt lön för ditt arbete, eller åtminstone mat?" Al-Khidr svarade: "Nu är det dags för oss att skiljas åt. Händelserna har visat att du inte kan följa mig. Men jag skall berätta för dig sanningen om vad jag gjorde."

Han sade: "Båten tillhörde fattiga människor som levde av den. Sjörovarna brukade ta varje båt som var hel och utan fel, och lämna de som hade fel. Jag gjorde ett fel i den för att hindra dem från att ta den.

Berättelsen om Moses frid över honom i Koranen del 4 av 4

Pojken hade föräldrar som var troende. Han var otroende, och det fanns en risk att han skulle förleda dem och dra dem bort från tron på Gud. Jag dödade honom för att skydda dem från att bli prövade av honom.

Föräldrakärleken kan ibland leda till något som inte är gott, och kan driva en troende att lämna sin tro.

Muren dolde en skatt tillhörande två föräldralösa pojkar. Om muren hade fallit innan de blev vuxna, skulle skatten ha gått förlorad, eftersom de inte hade förmågan att försvara sina rättigheter. Jag reparerade muren för att skydda deras rätt till denna skatt, som en ära för deras rättfärdige far.”

Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) sade om berättelsen om Mose och al-Khidr: *”Vi önskar att Mose hade haft tålamod, så att Gud hade berättat mer för oss om deras historia.”* (Enligt al-al-Bukhari och Muslim).

[KORANEN BERÄTTAR](#)

[«ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 78](#)

[Berättelsen om Moses frid över honom i Koranen del 3 av 4»](#)

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och upphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)